

Postás Dolgozó

A Postás Szakszervezet MSZOSZ-díjas lapja

Megalakultak az ÜT-k és
a Központi Üzemi Tanács
6. oldal

Teszteltük a kézbesítő-
kerékpárt 8. oldal

Bemutatkozik a miskolci
Ifjúsági Bizottság
10. oldal

Árvíz: PSZ-segítség a bajban

2. oldal

Postásokkal, postásokért, felelősen!

Észak-Magyarország a legnagyobb bajban – segítő kezet nyújtott a postástársadalom

Emberemlékezet óta nem történt olyan tragédia Észak-Magyarországon, mint az elmúlt két hónapban. Az esőzések következtében kétszer támadott az ár, májusban, és ezt követően két hét múlva

júniusban. Kiöntött a Bódva, a Rakaca, a Hernád, a Bodrog, a Tisza, a Sajó és megannyi folyóvá duzzadt patak. Volt olyan időszak, amikor óránként

több mint 50 centit emelkedett a folyók vízszintje, de a Tiszáé rövid idő alatt a három métert is meghaladta.

Az első áradáskor a hősies védekezéssel még sikerült a gátak között tartani a folyók vizét, bár már ekkor is sok itt lakót, postás kollégát ért súlyos kár. Sajnos, a folyamatos esőzések újabb és még nagyobb árhullámokat indítottak el. Ennek következtében – a védekezések ellenére – több helyen átszakadtak egyes folyók gátjai, és településeket, városrészeket öntött el az ár. Ilyen volt például Edelény, Szendrő, Boldva, Felsőzsolca, Miskolc, de Nógrád megyét sem kímélte az ítéletidő.

Aggódva figyeltük az eseményeket, hisz Borsodban több mint 1900 kolléga él a családjával együtt. Naponta kaptunk gyors információt arról, hogy a postáscsaládok hogyan vészelik/vészelték át az ítéletidőt. Sajnos, a legtöbb helyről kedvezőtlen hírek érkeztek. Edelényben a posta sem tudott kinyitni, mert a hivatalt elöntötte a víz, az ott dolgozók szinte mindegyikét valamilyen formában érintette az árvíz. Ugyanez történt Felsőzsolcán is, amelyet az ár bekerített és egy időre elzárt a világtól. A helyi postások a védelmet szervező és irányító hatóságokkal együttműködve biztonságosabb helyre telepítették a postai szolgáltatást.

„Jön az árvíz, jön

A PSZ vezetésével példaértékű nemzetközi

Azt, hogy a Tisza mennyire „veszélyes üzem”, már Petőfi megfogalmazta azóta klasszikussá vált versében. És bár hajlamosak vagyunk hinni, a folyószabályozások és a védelmi technika korszerűsödése egyszer s mindenkorra megoldotta a veszélyes helyzetet, a természet évről évre bizonyítja, hogy még mindig „a víz az úr”. Ezen a nyárelőn a szokásosnál is súlyosabb helyzet alakult ki, elsősorban Észak-Magyarországon, ahol településeket zártak el a külvilágtól, épületeket döntöttek romba vagy rongáltak meg, életek munkáját mosták el egy csapásra a megáradt folyók-patakok.

A postásság azonban mindig is méltán volt büszke arra, hogy jóban-rosszban különleges összefogásra képes. Ezúttal utóbbinak adta bizonyítékát, amikor a Postás Szakszervezet olyan adománygyűjtési akciót szervezett, amelynek eredményeként összességében sokmillió támogatásból részesülhetett több száz bajbajutott postáscsalád. És nemcsak a szakszervezeti tagok – mert a víz sem válogatott – amellyel a Postás Szakszervezet rendkívül elegáns gesztust gyakorolt – és talán példát is mutatott? – a még szervezetlen postai munkavállalóknak.

Ugyancsak a PSZ erejét, presztízsét mutatja, hogy a postai érdekképviseltek között egyedül volt képes e téren is kilépni a nemzetközi porondra, így a Neil Andersonnak, a UNI Európa Posta & Logisztika Operatív Csoportja vezetőjének címzett levél tagszakszervezetek közötti „megköröztetése” nyomán máris 3000 eurós görög támogatás érkezett a magyar postásokhoz. (Ne feledjük, épp egy olyan országból, amely napjainkban saját válságos helyzetével került a nemzetközi gazdasági hírek középpontjába...)

A PSZ tehát májusi munkakongresszusa felhatalmazásával országos postai adománygyűjtést szervezett, és követendő példaként – bajbajutott tagjai számára egymillió forint följánlásával – rögtön maga állt a kezdeményezés élére. Az alábbiakban csokorba szedtük, mit is tett eddig, és mit tervez még a PSZ az árvízkárosult postai munkavállalók, szakszervezeti tagok érdekében.

az árvíz, hangzék...”

összefogás bontakozott ki a bajbajutott postások megsegítésére

Már a tragédia első napjaiban azon gondolkodtunk, hogyan lehetne segíteni a szakszervezeti tagokon, a kárt szenvedett postáscsaládokon. Mivel nagyon sok település megközelíthetetlen vált, a gyors információszerezés érdekében kértük az alapszervi titkárokat, nyugdíjas kollégákat, hogy tájékozódjanak, kik azok, akiknek legnagyobb szükségük van sürgős segítségre.

Ahogy érkeztek az információk, azonnali 10 000 forint gyorssegély kaptak bajbajutott szakszervezeti tagjaink, és felajánlottuk, hogy bármilyen gondjuk van, keressenek bennünket, megpróbálunk segíteni. Eddig összesen 55 fő (550 ezer forint összegben) részesült gyorssegélyben a PSZ Miskolci TTT költségvetéséből, de a kifizetések még nem zárultak le. Sok kárt szenvedett kollégával beszéltünk, személyesen megkerestük őket, és az elmondottak, a látottak alapján úgy gondoltuk, szükség lesz országos összefogásra is, hisz voltak olyanok, akiknek sok éves munkával épített háza vált lakhatatlanná, vagy átvízesezett a lakóház, szétázott a parketta, tönkrement a teljes berendezés, vagy az ingóságok nagy része odaveszett.

Ezért gondoltunk arra, hogy a Postás Szakszervezet kezdeményezésével és szervezésében induljon gyűjtés, keressünk meg az országban minden postás kollégát, és aki teheti, készpénz-felaján-

lással járuljon hozzá a természeti katasztrófát szenvedettek megsegítéséhez. Ebben az időszakban (június 3-án) tartották meg a Postás Szakszervezet munkakongresszusát, amelyen beszámoltunk a kialakult helyzetről és javasoltuk, hogy közös összefogással segítsünk az árvízkárosultakon.

A kongresszus egyetértett, és ezen felhatalmazás alapján indult el az országos gyűjtési akció. Területünkön most is az alapszervi titkárok vették kézbe a szervezési feladatokat, tájékoztatva a postás dolgozókat a körülményekről, a gyűjtés szükségességéről, hangsúlyozva azt is, hogy az összegyűlt adományokból minden károsult postáscsalád részesülhet (nem csak szakszervezeti tagok). Most is bebizonyosodott, hogy Borsod-Abaúj-Zemplén és Nógrád megyében összetartanak az aktív és nyugdíjas postások, átérzik egymás gondját-baját és igyekeznek segítséget nyújtani. Több megható adomány is érkezett így:

több mint húsz éve nyugdíjas házaspártól, kárt szenvedett postás dolgozótól, postásokat szerető, munkájukat sokra tartó ügyfelektől – és lehetne sorolni tovább, honnan és kiktől érkeztek különböző összegek.

Eddig összesen eddig 1 170 000 forint gyűlt össze, és az adományozás még tart. Sokan megkerestek telefonon is, hogy felajánlják a segítségüket, lakhatást, szállást nyújtva a rászorulóknak.

Köszönünk minden adományt, segítséget és azt, hogy a postásokra – akár aktív, akár nyugdíjas – mindig lehet számítani.

Sztabura Lászlóné,
a Postás Szakszervezet alelnöke,
a Miskolci TTT titkára

Fotó: Vigh György

A görög postások a válság ellenére is egyből segítő kezét nyújtottak

A Postai Szakszervezeti Egyesületek Pánhellén Szövetsége (Π.Ο.Σ.Τ.) július 2–12. közötti, immár hagyományos csere-tanulmányútján Magyarországon tartózkodó delegációjának vezetője, *Joannis Kalopitasz* a Postás Szakszervezet központjában nyújtotta át a nemzetközi szolidaritás nemes gesztusaként az árvízkárokat szenvedett magyar postások megsegítésére szánt 3000 eurót (mai árfolyamon mintegy 830 ezer forint). A találkozáson először Ilyés Sándorné alelnök, a Segélyezési Bizottság vezetője számolt be a hazánkat sújtó árvizekről, a postás károsultak helyzetéről, majd tartott tájékoztatót a Magyar Posta jóléti és szociális tevékenységéről. Az adományt átvéve hálánkat fejezte ki a görög postás szakszervezet támogatásáért és átnyújtotta Joannis Kalopitasznak *Pecze Pál* elnök köszönőlevelét (lásd külön keretben).

Az alelnök asszonytól *dr. Berta Gyula* szakértő vette át a szót, s mutatta be a vendégeknek a Posta helyzetét a szakszervezet szemszögéből, különös tekintettel a jelenleg folyó szervezeti változásokra, kitérve az akkor éppen aktuális üzemtanács-választásokra is.

A kölcsönös érdeklődésnek köszönhetően kérdés-felelet formájában eszmecsere alakult ki a jelenlévők között, így a vendéglátók is képet kaphattak a görög helyzetről.

V. Gy.

Százszázalékos szervezettség, elkülönített szakszervezeti keret rendkívüli helyzetekre

Joannis Kalopitasz (a görög szakszervezet elnökségi tagja, az athéni tagozat titkára – és aki postás pályafutását egyébként levélfeldolgozóként kezdte még 1984-ben...) ezt követően a Postás Dolgozó kérésére némileg bővebben is beszámolt egyrészt a támogatásuk indíttatásáról, másrészt a görög postásság helyzetéről a világszerte nagy visszhangot kiváltó görög gazdasági válság közepette.

A 3000 euróval kapcsolatban először is megtudhattuk, hogy a magyar kérelem az UNI Európa Posta & Logisztika Operatív Csoportjának címzett levél nyomán jutott tudomásukra, azt ugyanis e szervezet rögtön továbbította minden nemzeti tagszervezetének. Joannis Kalopitasz elmondta, hogy nekik nem volt szükségük külön adománygyűjtés szervezésére a tagság körében, mert náluk – az egyébként ugyancsak gyakori természeti katasztrófákra (elsősorban a földrengésekre és a szárazság következtében bekövetkező erdőtűzekre) felkészülve a szakszervezeti tagdíj meghatá-

A képen balról jobbra: Dr. Berta Gyula, Ilyés Sándorné, Arkhimédész Szidiropulosz tolmács és Joannis Kalopitasz, a görög küldöttség vezetője

rozott részét eleve elkülönítik e célra. Eből ítélte meg nekünk az illetékes vezetőség a fenti támogatást – és ez lehetett egyben a különösen gyors segítség alapja is.

A postásság egyébként valóban bajban van napjaink Görögországában, a válság következtében meghozott első, országos megszorító intézkedések nyomán jelentős jövedelemcsökkentést szenvedtek el ők is. Ez a 13., sőt, az ott eddig megszokott 14. havi fizetések elvesztését jelentette első körben, az 1000 euró alatt keresőknél kb. 7%-os, az e fölöttieknél 15-20%-os éves csökkenést jelentve.

Mindez azonban szerinte nem tépázta meg az ottani egyetlen postás szakszervezet tekintélyét. (Azt, hogy miért használják nevükben a „szövetség” kifejezést, Joannis Kalopitasz úgy magyarázza, hogy náluk a leginkább a mi TSZB-inkhez, TTT-inkhez, SZIT-inkhez hasonlítható, földrajzilag elkülönült tagszervezetek meglehetősen nagy önállósággal bírnak, és valójában ezek szerveződését tekintik a „nagy” szakszervezet alapjainak). Valójában talán meg is erősítette (létszámában ugyan nem tudta, hiszen a mintegy tízezer fős görög postásság körében a szervezettség gyakorlatilag százszázalékos – magyarán mindenki tagja...). A dolgozók ugyanis látják-érzik, mit tesz értük az érdekképviselő. Aktuálisan például kiveszi erősen a részét az országos (de csak a törvényes, mert sajnos, másfajta is akad bőven...) tiltakozó megmozdulásokból; a válság miatt előrehozta a bértárgyalásokat, és máris igyekszik a parlamentben olyan törvénymódosításokat keresztülvinni, amelyek a postásság érdekeit is védik.

Sz. Zs.

Postai Szakszervezeti Egyesületek Pánhellén Szövetsége, Athén

Kedves Kollégák!

Nagyrá értékeljük, hogy adománygyűjtő felhívásunkra 3000 euró támogatással járultatok hozzá az árvíz-katasztrófát szenvedett magyarországi postai munkavállalók megsegítéséhez. Az adományokból azok a postai munkavállalók részesednek, akiket leginkább érintett az árvíz. Ezúton köszönjük a görög postás kollégáknak a szolidaritás e nemes gesztusát.

Pecze Pál, a PSZ elnöke

Hellén válság – avagy mivé lett a „bazi nagy görög lagzi”?

Az eurozóna – az Európai Monetáris Unió 17 tagországa – beteg embere ma Görögország. Hónapok óta billeg a pénzügyi szakadék szélén, az infláció évtizedes, a munkanélküliség hatéves mélyponton, miközben az „államcsőd”, azaz fizetőképességének elvesztése fenyegeti – túlélését momentán egy hároméves, több tízmilliárd eurós támogatási csomag jelentheti.

De mi is vezetett idáig a korábban irigyelt gazdagságot (hogy csak a dolgozók oldaláról pár példát említsünk: rendkívül alacsony adók, 53 éves nyugdíjkorhatár, általános 13., sőt, 14. havi fizetés...) mutató országban? Nagyjából ugyanaz, mint a 2008 őszére kicsúcsosodó magyar pénzügyi válsághoz: túlköltekező állam, hatalmas de'cit, növekvő, az egész éves GDP nagyságán túllépő államadósság, az államháztartás helyzetét bemutató adatok súlyos manipulálása, versenyképtelenség, teljesítménnyel alá nem támasztott bérek, hitelekkel finanszírozott állami és magánfogyasztás, széles körű korrupció és adócsalás. Továbbá az EU-támogatások pazarló felhasználása, soha meg nem térülő presztízsbetűházások (ezek között is kiemelkedően a 2004-es athéni olimpia gigabetűházásai) – tetézve egy világgazdasági krízis következményeivel.

A kormány most igyekszik radikálisan szakítani a korábbi gyakorlattal, jönnek sorra a megszorító intézkedések – amelyek persze nem tetszenek a „megszorítottaknak”. Elsősorban is a bérből és fizetésből élőknek – a szakszervezetek épp azt hangsúlyozzák, hogy megint legkevésbé azokon csattan az ostor, akik elsősorban tehetnek az ország jelenlegi helyzetéről...

És, bár erről a hazai médiában is kevés szó esik, nem hallgatható el, hogy a belső okok mellett az eurozóna politikai érdekei által motivált, ám gazdasági hatásában végig nem gondolt kialakítása is felelős. Épp ezért gyűrűzhet át olyan könnyen a görög válság hatása más országokra – elég ha csak egy pillantást vetünk a forint árfolyamának utóbbi hónapokbeli alakulására...

Az eredeti határidő lejárt, de továbbra is fogadják az adományokat

Bár még sem a károk helyreállításának, sem a segítségnyújtásnak, sőt még az adományok összegyűjtésének sem értünk a végére, azt már most elmondhatjuk, hogy a természeti katasztrófát szenvedett postás munkatársaink megsegítésére szakszervezetünk által szervezett pénzadomány-gyűjtési akció igen eredményesnek bizonyult.

Tiszttségviselőink közreműködésével eddig 4 679 355 forint gyűlt össze, ami még kiegészült a megadott számlaszámra befizetett 241 700 forinttal. A görög postás szakszervezet 3000 eurós adománnyal együtt így mindösszesen 5 776 895 forintot fordíthatunk támogatásra.

Ezúttal is igazolódott, hogy mi, postások a bajban is összefogunk: a legnagyobb összegű adomány a Miskolci TTT területén gyűlt össze, több mint egymillió forint; de 600 ezer forint feletti összegek érkeztek a BUVI, Debrecen, Pécs és Sopron területekről is.

A Kongresszus által létrehozott Segélyezési Bizottság (tagjai: *Ilyés Sándorné,*

Borka Jánosné, Bár Csaba) az első ütemben, július 6-án 4 500 000 forintot ítelt oda 92 károsult postás munkavállalónak – a károk súlyosságától függő arányban.

Nettó 100 000 forintot juttattunk azoknak, akinek lakhatatlanná vált a háza – ilyen kérelem négy kollégánktól érkezett. (Megjegyzem, minden kérelmet kedvezően bíráltunk el, senkiét nem utasítottuk vissza, így az egyénenként megítélt összeg nagyságát a kár súlyossága mellett a rendelkezésre álló összeg és a kérelmek száma határozta meg.)

Az árvíz, továbbá a jégverés által a lakóépületekben, tetőszerkezetben okozott súlyos károk miatt 54-en kaptak 60 000 forintos támogatást – és e mon-

dat már jelzi, hogy menet közben módosítottunk is kicsit a „kiírásn”: mivel az árvizet nem sokkal később újabb természeti katasztrófák, jégverés és viharok követték, így az ezektől sújtott kollégák kérelmeit is bevettük a sorba. A lakóépületben, pincékben, alagsorban, tetőszerkezetben keletkezett kisebb károk ellensúlyozására 24-en 30 000 forintos; a pincékben, melléképületekben, ingóságokban, termesztett növényekben keletkezett károk miatt 9-en 15 000 forintos anyagi támogatást kaptak.

Az adomány 2. ütemben felhasználható összegének elosztásáról július 14-én döntött a bizottság: eszerint további 17 bajba jutott postáscsalád részesül összesen 745 000 forint támogatásban, szintén a károk súlyosságától függő arányban.

A Postás Szakszervezet egymillió forintos felajánlását 66 szakszervezeti tagunk között osztottuk el: ugyancsak a lakóépületekben keletkezett nagymértékű károk miatt 56-an további 16 500, 10-en további 10 000 forint egyösszegű támogatást kaptak. (A kifizetéshez az egymillió forintot kis mértékben ki kellett egészíteni.)

Az eddig jelzett támogatásokon túlmenően szakszervezeti tagjaink a károk bekövetkezése után 980 000 forint gyorssegélyben is részesültek a miskolci, debreceni, szegedi és a budapesti területek erre elkülönített keretéből.

Köszönünk minden felajánlott forintot (különösen is az alacsony jövedelmekből megspórolt adományokat és a nyugdíjas postások felajánlásait), amelyet mi, postások adtunk postás munkatársaink megsegítésére. És még adhatunk, hiszen, miközben a gyűjtés végét eredetileg június 30-ára terveztük, az újabb természeti csapások (jég, viharok) további károkat okoztak, és több munkatársunk jelezte, hogy szeretne segíteni. Ehhez azonban meg kell várnia július eleji fizetését, vagy éppen vissza kell érkeznie szabadságáról – így ha túl is léptük a hivatalos határidőt, minden eddigi lehetőség továbbra is nyitva áll az adakozni szándékozók előtt.

Ilyés Sándorné,
a Segélyezési Bizottság vezetője

Őrzi eredményeit a PSZ

Fölényes győzelem zárta az idei választási sorozatot

Lapzártánkkor három hete is elmúlt annak, hogy a Nyugat- és Kelet-magyarországi Területi Igazgatóságok Üzemi Tanácsai alakuló üléseiken megválasztották elnökeiket, és tagokat delegáltak a Központi Üzemi Tanácsba. A TISZÜ Üzemi Tanácsának megalakulására azonban július közepéig várni kellett: e területen ugyanis, mint ismeretes, az első voksolás eredménytelennek bizonyult, a jelöltek közül csak tizenketten érték el a szükséges, 30% feletti támogatottságot. A tizenharmadik helyre kiírt új választás érvényessége és eredményessége volt egyben a Központi Üzemi Tanács megalakulásának feltétele is.

Annak ellenére, hogy az új választásra július közepén, embert próbáló időjárási viszonyok között és javában a szabadságolások idején került sor, a terület érintett postásainak 55,12%-a döntött úgy, hogy újra él munkavállalói jogával, s meghatározó többségük (56,38%-uk) ismét a Postás Szakszervezetet biztosította támogatásáról: 5449-en szavaztak jelöltünkre, *Braun Gabriellára*. Történt ez azon a területen, ahol szervezettségünk nem éri el az országos átlagot.

Mindez azt bizonyítja, hogy nem csak tagságunk, hanem a szervezetlen munkavállalók jelentős részének bizalmát is bírjuk, elfogadják, méltányolják és támogatják szervezeti politikai célkitűzéseinket és programunkat. Tudják, hogy olyan tisztségviselőket jelölünk az üzemi tanácsokba, akik már tettek, és még tudnak tenni a munkavállalók érdekeinek védelmében és képviseletében. Ha tagdíjjal nem is, de szavazataikkal a Postás Szakszervezetet erősítik, és jelzik, hogy célkitűzéseinkkel, a követett iránnyal egyetértenek.

A PSZ jelöltjére, Braun Gabriellára leadott szavazatok aránya meghaladja az első fordulóban elért eredményeinket is. A másik 13 induló jelölt közül senki nem érte el a póttagsághoz szükséges mértéket sem, a következő legeredményesebb szereplő 9,85%-ot ért el, annak ellenére, hogy indító szakszervezetének támogatottsága az első fordulóban, ugyanezen a területen a 24%-os mértéket is meghaladta.

Készen az együttműködésre – felálltak az új üzemi tanácsok

A Nyugat-magyarországi Területi Igazgatóság Üzemi Tanácsa június 30-án tartotta alakuló ülését, melyen nyílt és egyhangú szavazással választották meg elnöküknek *Bár Csabát*. A Központi Üzemi Tanácsba *Csizmadia Mártát* (Győr 1 Posta) és *dr. Horváth Istvánt*, a Soproni TTT titkárát delegálta a testület. Kelet-magyarországon a területi üzemi tanács elnöke ismét *Pinczés Jánosné* lett, akit szintén nyílt és egyhangú szavazással választottak újra. A Központi Üzemi Tanácsba *Csókási Istvánnét*, a Szegedi SZB titkárát, valamint *Ilyés Sándornét*, a Debreceni SZSZT titkárát delegálta a testület a július 1-jei alakuló ülésen.

Két héttel később, július 16-án, immár a második választás eredményének ismeretében tarthatta meg a TISZÜ Üzemi Tanácsa alakuló ülését. Ez a testület is egyhangú szavazással választotta újra régi elnökét, *Benkő Viktort*, és tekintettel az arányos képviseletre, további három tisztségviselőt delegált a Központi Üzemi Tanácsba *Braun Gabriellára* (PEK), *dr. Horváth László* (ingatlan-gazdálkodási munkatárs, Miskolc) és *Pfeifenroth Ildikó* (OLK, Koordinációs Osztály) személyében.

Egyhangúlag választottak elnököt a KÜT-ben is

Zárt szakasszal indult a Központi Üzemi Tanács alakuló ülése július 20-án, amelyen *Kónya Lajos* búcsúzó KÜT-elnök és egyben az ülés levezető elnöke javaslatára a területi üzemi tanácsok delegált tagjai nyílt és egyhangú szavazással megválasztották a testület vezetőjévé *Benkő Viktort*, a TISZÜ Üzemi Tanácsának elnökét.

Az ülés második napirendje már a meghívott vendégek jelenlétében zajlott. Csatlakozott a résztvevőkhöz *Pecze Pál*, mint a valamennyi üzemitanács-tagot adó szakszervezet elnöke, *Schmidt Pál*, a Magyar Posta Zrt. vezérigazgatója, *Kápolnai Péter* humánerőforrás főigazgató és *Décsi László*, humánerőforrás-gazdálkodási igazgató.

A kölcsönös bemutatkozási ceremóniát kövően *Pecze Pál* köszöntötte a KÜT tagjait és újonnan megválasztott elnökét, megköszönve, hogy vállalták a Postás Szakszervezet jelölését, egyben eredményes működést kívánva az elkövetkezendő időszakra. *Schmidt Pál* értékelte a Posta piaci helyzetét és felvázolta, hogy a nemzetközi tapasztalatok alapján milyen utak járhatóak a Társaság több lábra állítása és a fejlesztése során, majd beszámolt arról is, hogy a Posta állapotának felmérése még folyamatban van. Végezetül *Benkő Viktor*, a KÜT új elnöke és a szakmai vezetés jelenlévő képviselői biztosították egymást együttműködési szándékukról.

dr. Horváth István,
szervezetpolitikai alelnök

A KÜT ELNÖKE ÉS TAGJAI

Benkő Viktor	a TISZÜ ÜT és a KÜT elnöke
Pinczés Jánosné	Kelet-magyarország, üt-elnök
Csókási Istvánné	Kelet-magyarország, a Szegedi SZB titkára
Ilyés Sándorné	Kelet-magyarország, a Debreceni SZSZT titkára
Lukács Ildikó	KTI, üt-elnök
Czunyi Márta	KTI, Szigetszentmiklós 1 Posta
Csáki Istvánné	KTI, Pestszentlőrinc 1 Posta
Bár Csaba	Nyugat-magyarország, üt-elnök
Csizmadia Márta	Nyugat-magyarország, Győr 1 Posta
dr. Horváth István	Nyugat-magyarország, a Soproni TTT titkára
Braun Gabriella	TISZÜ, PEK
dr. Horváth László	TISZÜ, Miskolc
Pfeifenroth Ildikó	TISZÜ, OLK

Hagyományok, kezdeményezések

Felkészülten kezdik meg a munkát az üzemi tanácsok elnökei

Rövid nyilatkozatra kértük fel a frissen megválasztott üzemitanács-elnököket, akik között e szerepkörben idén van új, régi/új, és olyan is, akit két testület is elnökévé választott. Az alábbiakban Bár Csaba, Pinczés Jánosné és Benkő Viktor osztja meg gondolatait a Postás Dolgozó olvasóival.

Megvalósult álom és a jövő tervei

Régi álma vált valóra Bár Csabának, Nyugat-magyarország újonnan megválasztott üzemitanács-elnökének. Több mint húsz éves érdekvédelmi munka és tizenhét év üzemitanács-tagság gyakorlataival a háta mögött érezte úgy, hogy felelősséggel indulhat a posztért. Tudatosan készült a feladatra, megszerezve azokat a végzettségeket is, melyeket e munka magas szintű végzéséhez szükségesnek ítélt: diplomamunkájának témája „Az üzemi tanácsok Magyarországon” volt, és elvégezte az egy éves, üzemitanács-elnököket képző tanfolyamot is.

Így aztán nem is meglepő, hogy jövőbeni tervei között kiemelt helyen szerepel a testület tagjainak folyamatos továbbképzése. Az első, háromnapos tanfolyamra még ez idén szeretne sort keríteni, külső szakemberek bevonásával. Azonban nem csak a képzést, az üzemi tanács napi munkáját is szakértőkkel erősítené meg a munkáltatóval folyó tárgyalásokon.

„A munka sikere nagymértékben múlik a belső kommunikáció hatékonyságán” mondja Bár Csaba. „A mobiltelefon-ellátottságunk rendben van, de vannak még olyan tagjai a testületnek, akikkel interneten nem tudunk kapcsolatot tartani. A tárgyalásokra való felkészülésben döntő szerepet játszik, hogy mindenki időben jusson hozzá az írásos anya-

gokhoz, ezért szeretném elérni, hogy azok a munkatársaink, akik munkájuk okán nem jogosultak postai számítógép használatára, üzemitanács-tagságuk révén részesüljenek a szükséges ellátásban.”

A siker titka a folyamatosság és kiszámíthatóság

Pinczés Jánosné másodszor kapott felhatalmazást az üzemi tanács elnöki tisztének betöltésére. A kelet-magyarországi érdekvéviselési vezető a területükön elért, országos szinten is kimagasló választási eredményt a PSZ támogatottsága mellett az üzemi tanács felelősségteljes munkájának tulajdonítja, amelyet a munkavállalók bizalma övezett. „Évek óta az együttdöntő partnerekkel kialakított egységes normatívák alapján dolgozunk, állandóan finomítva ezeket, hogy alkalmazkodjanak a változó körülményekhez. Különösen szükség van erre a szociális segélyek és a lakáskölcsönök terén, ahol a döntések előkészítésében igyekszünk a szubjektív szempontoknak minél kisebb teret engedni, hiszen a keretek végesek. Kelet-Magyarország rendkívül nehéz helyzeteket élt át az elmúlt hónapokban. Minden rendelkezésünkre álló segélyezési forrást átirányítottunk az időjárási katasztrófák sújtotta területeken élő postások megsegítésére, felfüggesztve az egyéb kifizetéseket. A választások eredménye-

tás eredményének tükrében azt látjuk, hogy szándékunk és törekvésünk megértésre és elfogadásra találtak a munkavállalók körében.”

Végezetül, mint mondja, szeretné köszönetet kifejezni maga és testülete nevében a Kelet-magyarországi Választási Bizottságnak és elnökének, dr. Nemes Sándornak a választás körülmekintő előkészítéséért és gondosan felügyelt lebonyolításáért. „Területünkön az

üzemi tanácsok történetében először fordult elő, hogy egyeztetések és perek nélkül zajlott le a választás.”

Az együttdöntés mellett a kezdeményezést is vállalja

Három éve vette át a TISZÜ Üzemi Tanácsának elnöki tisztét Benkő Viktor, s idén nemcsak saját testülete, de a Központi Üzemi Tanács is elnökéül választotta. A rövid idő alatt elért siker okait és a jövőre vonatkozó terveit firtató kérdésre a fiatal tisztségviselő így válaszol: „Bár az út hatásköre nem változott,

úgy érzem, nekem mégis sikerült újat hoznom az elmúlt ciklusban. Csapatát kovácsolódott a testület, kölcsönös bizalmon alapul a közös munka, enyhült a munkáltatóval folytatott tárgyalások légkörének feszessége is. Emellett mindig találtunk módot a rászorulóknak megsegítésére a szokásos forrásokon kívül is, például karácsony vagy húsvét előtti játékgyűjtéssel, ami sokat jelentett a munkavállalók számára. A KÜT elnökeként is ezt a hozzáállást szeretném továbbvinni: építő szemlélettel, kezdeményezőkésséggel, néhány jó ötlettel akár több tucat témában is előre juthatunk, még ha csak egy-egy pont finomításával is. A Posta lefedi a magyar társadalom egészét, annak szinte minden rétege megjelenik nálunk, így aztán igazán van feladatunk bőven, s én érzem magamban annyi erőt, hogy előre vigyem a dolgokat.”

S hogy ez az erő elég lesz-e két testület vezetéséhez is, vagy másik elnököt választ tagjai közül a TISZÜ Üzemi Tanácsa, arra még nem tud válaszolni Benkő Viktor. „Sok a bizonytalan tényező, lássunk előre egy-két hónapot meg működés közben, időt adva magunknak is, hogy a legmegfelelőbb megoldást választhassuk.”

K.V.

Dicséret nem illetheti a kerékpár súlyát, főleg rakottan nehéz az irányítás, az egyensúlyozás. A számos törés miatt szériahibát említhetünk a kitámasztóval kapcsolatban is. Biztonságosan nem lehet használni az anyag gyengesége, a kerékpár nehézsége, labilissága miatt. Nem minden postahely szerencsés, hogy kellő nagyságú kerékpártárolót tudhasson magáénak. Ahol a drótszamarak „fedetlenül alszanak”, ott a rozsdásodás problémája is a kézbesítő számlájára íródik? A kollegák jelzik a „rozsdafesték pompáját” a napi tevékenység következtében is.

A csengő és a többi leemelhető alkatrész minősége sem kap pozitív minősítést. Már az első napokban sorban estek le a csengők, valószínű, hogy a szállítás sem segítette a későbbi rendeltetésszerű használatot.

A lámpák is több beérkezett panasz tárgyává váltak. Igaz, van olyan postahely, ahol napi leszámolás eleme a kerékpár-alkatrész, így az első és hátsó

lámpa, kulcskészlet, kerékpárkulcsok. Az első táskák igen mély, nehézkes a levélkötegek pakolása, onnan a kezelés. A beérkezett észrevételek között házi praktikát fedeztünk fel. Van olyan kollegánk, aki az elkülönítés és összehozás gondját kis műanyag kosarak használatával küszöböli ki. Rakottan igen nehézkes lehet a közlekedés, a biztonságos kormányzás, sokaknak ez is gondot okoz. A hátsó rekeszeket tartó fém szerkezet a kerékpárokozó kolléga lábát veri össze.

A kerékpárlánc igen gyenge, laza, elszakad, volt, aki ezen gond miatt esett el. A szerszámkészlet gyenge, eltörik, széthullik. A gumikban a megfelelő nyomás feltétel, de kompresszor nélkül nehézkesen megoldható. Számos defekt adódott már.

Nem egyedi, hanem sorozatos, sok helyről gyűjtött és ismétlődő esetekből merítettünk és soroltuk fel az észrevételeket. Felmerül a jogos kérdés, hogy a legkörültekintőbb használat mellett is meddig terheli anyagi, illetve kártérítési felelősség a kézbesítőt?

Az örömből sokszor öröm vegyül... – tartja a mondás, és most sem ok nélkül sóhajtottunk így fel. Már sürgős kezelést, megoldást óhajtó bejelentések érkeznek a szakszervezethez is, hogy mielőbb a várva várt kerékpárok rendeltetésszerű használatához segítsék a kézbesítőket. A tömeges igénybevételnél egyre-másra derültek ki ugyanis a csodaparipa hibái. Az alábbiakban két véleményt is olvashatunk: a Kézbesítői Tagozat vezetőjétől valójában egy csokorba szedett, másrészt egy személyeset a kerékpár egyik mindennapi használójától.

Feledhetővé lehetne tenni a fent felsoroltakat, ha a javítás az elvárásoknak megfelelően történne. Nem ismert a szerződés minden tartalma, de ismereteink szerint a bejelentéstől számított 24 órán belül a kerékpárt javításra el kell szállítani, azt 72 órán belül meg kell javítani. No, ez az álm kategória. Heteket kell várni egy-egy javításra és akkor sem biztos, hogy megfelelően végezték el. Volt, ahol a szolgálat ellátását a saját kerékpár használatával tudták megoldani. Ez az áldatlan helyzet nem jó senkinek, hangulatot, indulatokat generál. Nem találni a közös nevezőt. Gond van az elszállításokkal. Nincs rá gépkocsi, de hát melyik gépkocsivezető az, aki kiteszi magát annak, hogy a járművön belül sérül meg a kerékpár a szállítás során? Közben a kézbesítő is izgulhat, hogy több kerékpár akár „egymásban” is kárt tesz. Kétségbeejtő a helyzet, amelybe mind a kézbesítők, mind a postahelyek tehetetlenül keveredtek, szenvedő alanyai a kértlen állapotoknak.

Mért nincs lehetőség a kisebb javítások, felülvizsgálatok helyszínen elvégzésére? Nem lenne eredményesebb, költségkímélőbb? Biztos, hogy a javítást végző társszerveknek is gond a nagyságrendekkel nagyobb feladat, a kerékpárok javítása, de szerződésük van, ami kötelez. A kézbesítőt, felvevő kollégát megkérdezik, hogy bírja-e a többlet feladatokat?

A még rendelkezésre álló régi kerékpárok állapota sem túl nagy segítség. Javításokra szorulnak, amelyre azonban engedély és lehetőség sincs. Ördögi kör, amelyből szédülés és sérülés nélkül jobb lenne minél előbb kiszállni. Ezen sorokat is azért vetettük papírra az újság hasábjain, hogy érezzétek, minden lehetséges fórumon folyamatosan keressük a megoldást, minden

társszervvel összefogva. Nem a méltatlankodás bántó szavait szeretnénk szaporítani, hanem a folyamatos, zavartalan és minőségi szolgálat ellátása érdekében jeleztük azokat a gondokat, amelyek megoldást várnak. Mindenki érdekében, minél előbb.

Tóth Zsuzsanna,
a Kézbesítői Tagozat vezetője

KISS LÁSZLÓ 2005 óta kézbesítő, előtte hivatásos katona volt. Helyettesként kezdett, 2008-tól van saját járása. Autószerelő végzettséggel és számítástechnikai programozó diplomával rendelkezik, szakmai képzettsége „abból áll, amikre a posta az évek során elküldött. A Lakáskasszától a biztonsági képzésekig.”

46 éves, nő, három gyermek édesapja. Hobbija a számítástechnika, az olvasás, a barkácsolás. Idén áprilisban lépett be a szakszervezetbe.

„A körzetem afféle vegyes körzet. Az első fele a belvárosban (üzletek, piac, vállalkozások, emeletes házak) a második fele pedig kertvárosi jellegű. Szerelek vicsellődni, és mindenkire mosolygok. Ez határozza meg az ügyfelekkel való kapcsolatomat is” – mondja.

Nehéz, a kritikus helyeken mégis sebezhető

Rögtönzött gyorstesztben a leglényesebb tulajdonságok bemutatására törekednék. Első megállapításom, hogy a kerékpár nehéz. A járdaszegélyeknél például igen sokat jelent ez a többlet. Személyes véleményem pedig az, hogy valójában nem indokolja semmi a váz ilyen mérvű megerősítése.

kerékkel több?

sét. A tartó láb viszont nem igazodik ehhez a súlyhoz, és már több kerékpáron is eltört. Tetszenek viszont a felszerelések, tartozékok rögzítésére szolgáló helyek. Hozzáteszem, az azért kicsit rossz fényt vet a gyártóra/szállítóra/átvevőre – nem tudom ki a felelős ezért – hogy több kerékpáron a pumpa rögzítésére szolgáló tartóhoz nem jutott csak egy csavar. A másikat műanyag gyorsbilinccsel helyettesítették. A kerékpárra szerelt váltó is nagyon hasznosnak bizonyult. Igen sokat segít, hogy elfelejtsük a kerékpár súlyát.

Én a kertvárosi részt egyfolytában ülve teljesítem. Talán csak az zavar ilyenkor, hogy a kerékpárral „tolatva” a pedálok is „örökhajtóssá” válnak. Ehhez nem nagyon értek, de gondolom, az agyváltó jelenléte okozza ezt. Szerintem a bringa legnagyobb hibája, hogy nélkülöz mindenféle rugózást és lengéscsillapítást. Ezen pedig még a nagyon kényelmes zselés nyereg sem tud enyhíteni. Azt ugyanis elfelejtették a tervezők (vagy más), hogy a zselés nyereg a komfortérzet javítása céljából készült. Semmiképpen sem helyettesítheti a rugózást. Itt kérem az illetékeseket, hogy ezt mielőbb orvosolni szíveskedjenek. Annál inkább, mert rugózás nélkül minden kis hupli a kézbesítő gerincét üti. Ennek pedig igen hamar következményei lehetnek.

Az első doboz csapadékmentes időben mindig nyitva van, tehát a fedele előre van hajtva. Ennek következményeként több helyen is kidörzsölődik. Mondhatnák, hogy nem ez a rendeltetésszerű használat, de így praktikus. Másrészt pedig azért készült, hogy a mi munkánkat segítse, tehát annak kell megfelelnie. Talán a felfogatása lehetne állítható, hogy legalább a kerékre ne érjen rá a fedél. A hátsó dobozok lehetnének 2 cm-el hosszabbak, hogy két, A/4-es méretű dokumentumot tartalmazó 23x32 centis boríték éppen elférjen egymás mellett. Az elsőnél pedig a már említett rugóhiány nehezíti a sorsunkat. A fizika ugyanis a legkisebb döccenőnél arra kényszeríti a küldeményeket, hogy szárnyra kapjanak a doboz belsejében. Már ha nincs teljesen telepakolva. Akkor ugyanis hajlamosak az útestre huppanni. (Én gumipókkal rögzítettem a leveleket.) Lehetne kevésbé mély, és kicsit megdöntve hátra. Ha ez a doboz meg van rakva, akkor a kormányt igen nehezen lehet egyenesben tartani. Talán a csapágyazás, talán a vékony kormánycső teszi. Ezt a szakemberek biztosan jobban tudják.

A pumpa tartójának helyére rögzítve, amit sokkal lejjebb is el lehet helyezni, felfszerelhetnének egy kisebb dobozt. Ez a dobozka lehetne 22 centi hosszú, nagyjából

ilyen mély, és 8-10 centi széles, hogy ne ütközzön bele a térdünk. A kerékpár hosszirányában lenne felszerelve, és szórólapokat tudnánk beletenni és könnyedén kivenni. Így nem kellene mindig előrehajolni érte.

A hajtóműnél is akad egy-két gond. A láncvédő előidézte azt a jelenséget, amelynek megakadályozására kitalálták. Amikor tettem volna le a jobb lábam, hogy megtámaszkodjak, a nadrágom beleakadt a láncvédő felfogatásába. Ennek eredménye volt, hogy eldőlttem, mint egy zsák. Hogy miért kell a felfogatásnak kiemelkednie az öntvényből, számomra rejtély. A következő csúnya hiba pedig éppen a láncvédőn belül található. Az első lánckerék mintha ellensúlyozása lenne a vastag váznak. Nem mértem meg, de becslésem szerint 2-2,5 mm vastag lemezből sajtolták. Mindenesetre szemmel láthatóan vékony. Ez pedig azért rossz, mert a lánc meglazulásával óhatatlanul előfordul, hogy félrefut. Ennek pedig az a vége, hogy egy reccsenés kíséretében leesik, miközben elgörbíti a vékony lánckereket.

Ha már a kerékpár állapotánál tartunk, megjegyezném, hogy az állagmegőrzés módja kicsit túlzónak hat számomra. Az ugyanis, ahogyan a sérüléseket kezelni kell. A téli időszakban gyakran előfordul, hogy bizony elcsúsz a kézbesítő a kerékpárral. Vagy éppen a tartóra felállított kerékpár a szél, vagy a láb megsüllyedése hatására dől el. Ilyenkor pedig sérülések érhetik a kerékpárt. Az viszont nem elfogadható számomra, hogy ezeknek azonnal jegyzőkönyvezés a következménye, és a kézbesítőnek fizetnie kell a letört csengőt, vagy az elhajlott doboztartót. Ezek bal-esetek, és nem szándékos rongálások. Éppen ilyen túlzásnak tartom az átadáskor a Posta-logó, vagy a festék-folytonosság ellenőrzését. Úgy gondolják, ezek sosem kopnak?

Végül egy utolsó gondolat a garanciáról. Ha a kerékpárok meghibásodását is a gyártó vizsgálja ki, mint a pénztárcák biztonsági be rendezéseit, akkor egészen biztos, hogy mindet a kézbesítő hibájának fogják minősíteni. Ezt a vizsgálatot egy független szakértőnek kellene végeznie minden esetben. A gyártónak ugyanis nem érdeke, hogy saját hibájaként minősítsen.

Kiss László, Cegléd 1 Posta

Friss lendület, új ötletek

Bemutakozik a Miskolci TTT Ifjúsági Bizottsága

2010. március 25-e óta működik a Postás Szakszervezet Miskolci TTT Ifjúsági Bizottsága. A Bizottság Borsod, Heves, Nógrád megye 35 év alatti fiatal szakszervezeti tagjaiból tevődik össze.

A Postán belül szinte minden szakmai területet képviselnek, ennek köszönhetően megismerik egymás munkahelyi sajátosságait, problémáit, sok jó és új ötlettel állnak elő, ezzel is segítve egymás minél eredményesebb, hatékonyabb munkáját.

Az alakuló értekezleten Sztabura Lászlóné PSZ-alelnök, TTT-titkár is részt vett, aki tájékoztatást adott többek között a Postás Szakszervezetről, a Kollektív Szerződésről és az üzemi tanácsok munkájáról. Ezek mellett ismertette a PSZ-nek a bizottsággal összefüggő fontosabb elképzeléseit, biztatott mindenkit a sajátos érdekvédelmi munkában való minél aktívabb részvételre, új kapcsolat-rendszerek kiépítésére.

A bizottsági tagok közös érdeknek tartják, hogy a Magyar Posta Zrt.-nél dol-

gozó fiatal munkavállalók biztonságban és jól érezzék magukat munkahelyükön és a magánéletben egyaránt. Ezért nagyon fontos, hogy a jövő postásgenerációjaként megismerhessék a munkavállalással járó legfontosabb tudnivalókat, a Postás Szakszervezet érdekvédelmi tevékenységét, jogsegélyszolgálatát, határozatait.

A megalakult Ifjúsági Bizottság főbb feladatai a következők: kapcsolattartás és az információ továbbítása a szakszervezeti tagok számára, fiatalokat érintő témák, problémák felmérése, elemzése. Továbbá a Postás Szakszervezet népszerűsítése a nem szakszervezeti tagok körében, valamint aktivitás a tagszerzésben. Részvétel a szakszervezeti rendezvényeken (családi-, gyermeknapok stb.), ifjúsági és más programok igény szerinti megszervezése. Fiatalokat érintő témákban (oktatás, továbbképzés) pályázatokon történő részvétel, tapasztalatcsere hazai ifjúsági szervezetekkel (SZISZ, más ágazatok ifjúsági szervezetei). Segítségnyújtás a postás nyugdíjasoknak, kapcsolattartás a területen működő nyugdíjasklubokkal.

A bizottsági tagok közösen készítettek egy „Fontos tudnivalók a Postás Szakszervezetről” című plakátot, amelyen öt pontban, kérdészerűen összefoglalva, egyszerűen megérthető „Miért jó a Postás Szakszervezet tagjának lenni” – illetve egy „Szakszervezeti Kisokost” is.

A megalakulás óta eltelt negyedév sikeresnek mondható, mivel a tagszerzésnek köszönhetően több új taggal bővült a PSZ Miskolci TTT területének taglétszáma. A májusi esőzések következtében kialakult ár- és belvízhelyzet több dolgozó otthonában okozott jelentős anyagi kárt. A Postás Szakszervezet által szervezett adománygyűjtésben a bizottság tagjai is részt vettek, így is segítve a bajba jutott kollégákat. Nagy szükség volt a fiatalok munkájára a júniusi üzemtanács-választáson induló PSZ-jelöltek népszerűsítésében, valamint néhányan feladatot kaptak a választás előkészítésében, lebonyolításában is.

Megalakulásunk óta sikereket tudhatunk magunk mögött, ezen irányelvek mellett tovább haladva, lelkes és fiatalos munkával, csapatszellemmel fogjuk segíteni a Postás Szakszervezet működését.

Kacsó János

Vezetőségváltás Végre nyaralt

Együttműködést ajánlanak és támogatást kérnek a Posta új felsővezetői

Megbeszélésre invitálták a Postánál működő szakszervezetek és az üzemi tanácsok képviselőit július 1-én a Magyar Posta új felsővezetői.

Péterffy Gábor, a Kommunikációs Igazgatóság média- és közkapcsolati vezetője mutatta be a megjelenteknek Kalmár István elnököt, Schmidt Pál vezérigazgatót, valamint a társaság további új vezetőit: Varga Dezső üzleti vezérigazgató-helyettest, Rajnai Attila gazdasági vezérigazgató-helyettest, dr. Szalay Gabriella jogi főigazgatót, dr. Károlyi László biztonságvédelmi főigazgatót, Kápolnai Péter humánerőforrás főigazgatót és dr. Iskum Miklós informatikai főigazgatót.

Ezt követően egyenként és röviden ismertették szervezeteik nagyságát és céljait az érdekképviselők vezetői (a Postás Szakszervezetet jómagam és Sztabura Lászlóné alelnök képviseltük), majd az új menedzsment tájékoztatást kapott a közelmúltban lezajlott üzemtanács-választás eredményéről is.

Kalmár István beszédében átfogóan értékelte az utolsó találkozás óta eltelt időszakot, és célként fogalmazta meg a Posta több lábra állítását. Mint mondta, ehhez a külső feltételeket újra meg kell teremteni, a létszámleépítési folyamatot meg kell állítani, az ezt okozó programokat és koncepciókat pedig felül kell vizsgálni. Kijelentette ennek kapcsán, hogy a társaság legnagyobb értéke a munkavállalók szakmai tudása és a posta bizalmi indexe. Schmidt Pál vezérigazgató is fontos feladatának nevezte a Posta növekedési pályára állítását, a felkészülést a postai piac teljes privatizációjára. Mindketten együttműködést ajánlottak és támogatást kértek az elkövetkező hónapok munkájához, kiemelve az e körben rendszeresen megtartott találkozók fontosságát.

Kápolnai Péter humánerőforrás főigazgató bejelentette, hogy az érdekképviselők rövidesen írásban megkapják véleményezésre a felsőirányítás szervezeteinek átalakítására vonatkozó tájékoztatót. Ez július 5-én a Postás Szakszervezethez is megérkezett, véleményünk kialakítása még folyamatban van.

dr. Horváth István,
PSZ-alelnök

(A találkozótól részletes munkáltatói tájékoztató a postaweben olvasható.)

a család!

Az idei évtől a Postás Szakszervezetnek ismét lehetősége nyílt arra, hogy szakszervezeti üdültetést nyújtson tagjai részére. Ennek keretében jutottunk el mi is a móri postától kolléganőmmel, Rosner Gabriellával és két-két gyermekünkkel Balatonlellére.

Június 29-én felpakoltuk gyermekeinket és nekivágtunk az ismeretlennek. Kicsit tartottunk tőle, hogy milyen lesz a szállásunk, mennyire lesz messze a strandtól, bolttól stb., de a hely minden képzeletet felülmúlt!

Megérkezésünkkel egy nagyon barátságos, kedves tulajdonos várt ránk a vasútállomáson, és gépkocsival elvitt minket a szállásunkra! (A végén pedig kivitt a vasútállomásra!)

A szállás egy nagyon szép, rendezett kis lakás, amelyben kényelmesen elfértünk. Tartozik hozzá egy árnyékos, virágos terasz, ahol a nap bármely pontjában lehetőségünk nyílt egy kis ejtőzésre (ki is használtuk rendesen!). Minden nagyon közel volt, 10 perces sétával elértük akár a strandot, akár a boltot.

Balatonlelle egyébként csendes, nyugodt hely, a pihenésre vágyóknak minden lehetőség adott. Mi is nagyon jól éreztük magunkat, de főként a gyermekeknek jelentett nagy élményt ez a nyaralás. Sokat strandoltak, amit megszínesítettünk számukra egy kis vízibiciklizéssel és élményfürdővel is.

Összefoglalóan elmondhatom, hogy minden tökéletesre sikerült, még az időjárás is minket támogatott! Köszönet a Postás Szakszervezetnek, mert nélküle egyik család sem jutott volna el nyaralni.

Varga Emília Rita

Budapesti TSZB: az UV-sugárzástól is védeni kellene a kézbesítőket

2010. július 9-ei ülésén a Budapesti TSZB első napirendként elfogadta a szeptember 10-re kitűzött középszervi választás ütemtervét.

Ezt követően a TSZB titkára tájékoztatást adott a Magyar Posta új menedzsmentje, a szakszervezetek és a Központi Üzemi Tanács tisztségviselői részvételével július 1-én megtartott megbeszélésről. A találkozón elhangzott a munkáltatói szervezet átalakításának szükségessége, az erről szóló tájékoztatót testületünk is véleményezte.

Megbeszéltük az oktatáshoz kapcsolódó utazási költségekkel kapcsolatos körlevél júniusi módosítását, amelyből kitűnik: a helyi közlekedési jegy elszámolható a továbbiakban.

Az oktatás fentiekén túl is – titkáraink felvetései alapján – terítékre került. A TSZB megítélése szerint ezt a tevékenységet átfogóan szükséges értékelni! A felvetett gondok közül kiemelendő az oktatások ütemezése. Többnapos oktatás időpontját nem célszerű nyári időszakra időzíteni, hiszen ilyenkor a postahelyek a szabadságolások miatt eleve csökkentett létszámmal dolgoznak. Különösen nehéz a szolgálat ellátása, amikor tanfolyam miatt további dolgozókat kell kivenni a munkából.

A kézbesítési területről jelezték titkáraink azt a jogos igényt, hogy UV-sugárzás elleni bőrvédő készítménnyel kellene ellátni kézbesítő kollégáinkat.

Szegő Róza, TSZB-titkár

Lufibohóc és postamobil a Hajdú-Bihar megyei családi napon

Debrecen 1. Posta lelkes csapata szervezte meg június 26-án az idei Hajdú-Bihar megyei családi napot. A hűvös és csapadékos idő ellenére a 180 résztvevőt meleg fogadtatásban részesítettük, hiszen mire megérkeztek, négy üst alatt ropogott már a tűz: babgulyást és csirkepörköltet készített szakácsunk és a Debrecen 1. Posta dolgozóiból verbuvált kuktacsapat.

Ebédig az idei év nagy felfedezettje, a lufibohóc szórakoztatta a kicsiket, ifjakat és felnőtteket. Három órán keresztül, hihetetlen sebességgel készítette a közel kétszáz figurából álló repertoárjából kiválasztott alkotásokat. Az elektromos postamobil szinte megállás nélkül róttá köreit a gyerekekkel, a felkérésünket elfogadó zenész pedig mai és örökzöld slágerekkel szórakoztatta a társaságot.

A komor időjárás ellenére jókedvű rendezvényt tudhatunk magunk mögött.

Debrecen 1 csapata

Véradó és családi napot is tartott a Dunaújváros 1 KSZB

A Dunaújváros 1 KSZB május 25-én véradást szervezett, amelyen 25 dolgozó adott vért. További tíz kollégánk is jelentkezett, de ők különböző okokból nem adhattak vért.

Június 27-én pedig családi napot szerveztünk a Dunaferr Koksizoló Kft. Szabadidőparkjában. Nagyon jó hangulatban telt el a vasárnap délután. Ebédre főztünk egy jó kis sertéspörköltet, majd egy kis ejtőzés után lehetőség volt asztalite-

niszezni, vagy a műfüves pályán focizni. A kisebb gyerekekkel egy óvónéni foglalkozott egész délután: gyöngyöt fűztek, különféle állatfigurákat készítettek és jókat játszottak. Estére még egy kis tánc is belefért, majd mind az 56 résztvevő jó hangulatban indult haza.

Megbeszéltük, hogy hagyományt teremtünk és jövőre is megrendezzük a családi napot.

Holinszky János, Dunaújváros 1 KSZB titkár

Elment a postamester

Pálffy József nehéz időkben volt krónikás is

Kedves hely Velem, a Kőszegi hegység ölelésében. Zöldellő hegyek, gesztenyefaligetek közt fekszik e kis település. Itt élt **Pálffy József**, a „velemi postamester”. 1943-ban 17 évesen kezdte pályáját, a pályázaton elnyert, akkor megnyíló postaügynökség vezetője lett – és hosszú, küzdelmes, de tartalmas élete végén 2010. április 8-án búcsúzott öröke szeretett falujától.

Szülei házában egy külön bejáratú szobában, saját költségén alakította ki annak idején az ügynökséget. Nagy szorgalommal látott munkához. A kortársak úgy emlékeznek a fiatal postásra, hogy „többet akart, mint mások”. Azonnal csatlakozott a községi előjáróság kezdeményezéséhez, amelyben a telefonállomás létesítését szorgalmazták. Szervezte a szükséges telefonoszlopok beszerzését, az építómunkások elszállásolását. 1943. szeptember 15-én megszólalt az ügynökségen a nyilvános telefon. Vállalta, hogy ha a telefon bevétele nem éri el a 240 pengőt, azt saját pénzéből kiegészíti.

1944-ben a Szálasi kormány Velembe költözött, vele együtt a kormánytisztviselők, a kormány- és koronaőrség. Kiszolgálásuk sok „kényes” feladatot és sok megpróbáltatást is jelentett. Pálffy Józsefet azzal vádolták, hogy titkos telefonokat bonyolított és „virágnyelven írt” táviratokat továbbított.

1945-ben Velem lakossága – félve a közelgő fronttól – a hegyekbe költözött. Amikor a falu kihalt utcáján megjelent az első orosz katona, ő vállalta, hogy találkozik vele, s egy oroszul beszélő hölgy segítségével megtudakolta szándékát. Ezzel megnyugtatta a falu közösségét.

Az újrainduló élet szervezésében is jelentős része volt. Háziról házra járva szedte össze a kormány által elhagyott telefonokat. Közben a falu közösségének életét szervezte. Javaslatára az Idegenforgalmi Bizottság levelezőlapot készítettett, amit szétküldtek az országban, s az idegenforgalom jelentősen növekedett. Ezzel együtt a postai forgalom is, oly mértékben, hogy az ügynökséget postahivatallá minősítették. Így emlékezett erre az időszakra: „olyan vendégáradat jött, hogy még a földes szobákat is kiadták”. Később is számos, általa szerkesztett képes kiadvánnyal hívta az ifjakat és korosabbakat is „kicsi hazánk e csodás tájára”. Állandó levelezője volt a postás újság „kérdésszele” rovatának, „Emlékeim a postáról”, „Emlékeim a távbeszélőről”, „Velem posta története” című munkái pályázatot is nyertek.

1945-ben lépett be a Magyar Postások Országos Szabad Szakszervezetébe. A Kőszegi járás, majd az összevonás folytán a Szombathelyi járás szakszervezeti titkára, majd elnöke volt, később a Nyugdíjas Bizottság tagjaként dolgozott. Néhány társával együtt – akik közül sajnos már csak néhányan vannak közöttünk – olyan cáfolhatatlan és helyileg, társadalmilag is támogatott érvanyagot terjesztett a posta országos vezetősége elé, amelynek eredményeként megszűnt a kisposták vasárnapi, majd később szombati nyitva tartása. Társadalmi tevékenységéért több elismerést is kapott.

Velem központjának egyik ékessége,
a Hősök kapuja

Pálffy József a község helytörténet-írójaként is maradandót alkotott

Egész életében kutatta a vidék múltját, leltári dokumentumok és tárgyi emlékek felhasználásával írta meg Velem és Szent Vid történetét, amely 2006-ban jelent meg. Az ősidők óta lakott településnek olyan anyagát tárja az olvasó elé, amely az élvezetes esemény-leírásán túl „szélesebb körben is jól használható adatokat ad a történettudomány számára”. Aktívan részt vett a Vasi Honismereti Egyesület munkájában, részt vett a fiatalok nevelésében, előadásokat tartott, idegenvezetőként is dolgozott.

Postás dinasztiát alapított. Kezdetben édesanyja, utána húga volt a falu kézbesítője. Jól sáfarkodott az adódó lehetőségekkel. Házastársul szintén postást választott, aki biztosította részére a családi békét. 61 évig tartó házasság után, felesége halálával nehezebbé vált élete. Két gyermekük született, Gyöngyi és György. Soha nem tudta feldolgozni kislánya korai elvesztését. Megelégedéssel töltötte el Gyuri fia választott szakmája, mert édesapja örökébe lépett, postás lett. Ő is szépen ívelő pályát él. Ennél is büszkébben mesélt postás unokájáról, amikor a nyugdíjasklub több tagjával meglátogattuk. Mindig külön élmény volt a vele való találkozás. Emberpróbáló időben élt, dolgozott és alkotott. „Többet akart, mint a többiek”, alkotott, mert arra vágyott, hogy „maradjon valami utána”.

2010. április 8-án gyászolókkal telt meg a velemi temető. Gyászolták a 86. életében elhunyt postamestert, a község krónikását, Pálffy Józsefet. Feleségével közös sírját elrejték az emlékezés virágai.

*Barkovics Zsigmond,
a Soproni Nyugdíjas Klub elnöke*

A postatörténet egyik legizgalmasabb fejezete 150 évvel ezelőtt kezdődött, amikor a Vadnyugaton megszervezték a Pony Express nevű gyorsfutár-szolgálatot. Idehaza ez idő tájt betyárok rémisztgették a postakocsik személyzetét és utasait, az észak-amerikai kontinens nyugati fertályán indiánok és rablásra szakosodott kalandorok. A mindössze másfél évig működő vállalkozás – elsősorban az irodalomnak és a hamarosan megjelenő filmnek köszönhetően – legendák hordozójává magasztosult. A bátorság és az emberi teljesítőképesség határait közelítő lovasfutároknak a kortársak irigységgel vegyes kalapemelése jutott, majd az utókor bálványai voltak.

Postafutárok kora:

Idehaza betyárok, a tengerentúlon indiánok

Az 1850-es évekre Kalifornia már túl volt az aranyláz legnagyobb hullámán, s a nagy bevándorlásnak köszönhetően önálló tagállammá szerveződött. A közlekedés a Mississippi-Missouri vonaltól nyugatra azonban még nem volt egyszerű, hiszen sem utak, sem vasút nem vezetett oda, csupán a senki földjének viszontagságos pionírsvényein, szekérútjain haladhattak a jobb élet reményében mindenre elszánt telepesek és szerencsevadászok a Csendes-óceán partvidéke felé.

A gazdasági fellendülés nyomán kiépülő nyugati partvidék vállalkozásainak információáramlási igénye a keleti parttal igencsak akadozva juthatott érvényre. Az 1858-tól menetrend szerint közlekedő, békésebb vidékeken szokásos postakocsijáratok állandó veszélynek voltak kitéve. A nagyobb zsákmány reménye – utasok, csomagok, értékküldemények formájában – támadásra ingerelte a zavarosban halászó kétes egzisztenciákat. Egyébként is, a 25 napos menetidő lassú volt már a Missourinál lévő vasúti végponttól San Franciscoig.

Égető szükség mutatkozott tehát egy gyors, megbízható futárszolgálatra addig, amíg megépül a transzkontinentális vasút-, illetve távírvonal. A vasút elkészültét nagyban hátráltatta, hogy ekkorra már a politikai kettészakadás küszöbére jutott az Egyesült Államok, s a rabszolga tartó déli államok, illetve a rabszolgaságot eltörölő északiak is a saját területükön átvezetve akarták megvalósítani a nagy projektet.

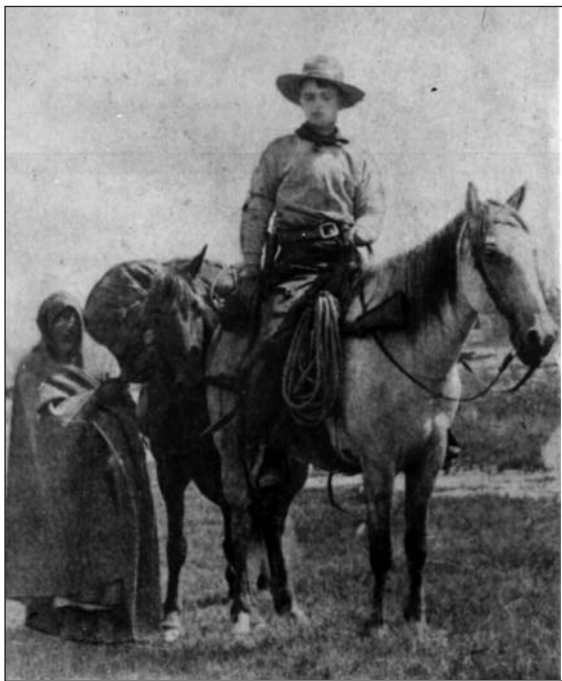
A Russel, Majors & Waddell fuvarozásra szakosodott cég fantáziát látott a piaci hézag betöltésében, s jókora befektetéssel, 100 ezer dollárral, belevágott a kockázatos üzletbe. A Pony Express indulásakor, 1860 áprilisában mintegy 2000 mérföldes (3200 km) útvonalon 10-15 mérföldenként kiépített lóváltóállomásokon a lovasok pihent hátasokat kaptak, és a hetedik váltás után ők is megpihenhettek végre, s új ember száguldott tova a küldeményekkel. Egy-egy váltásnál 2 percet engedélyeztek a pihenésre, evés-ivásra. A levelek tehát szinte repülőváltással közlekedtek a két végállomás között, s így sikerült 11 napra csökkenteni az átlagos szállítási időt. A Missouri állambeli St. Joseph-től a kaliforniai Sacramentoig 190 állomáson cserélt „járművet” a mochila, azaz a nyeregbe erősített, lelakatolt bőrtáska, amiben a levelek lapultak. A táskán kívül a poggyászuk mindössze két pisztolyból és egy késből állott. A vállalkozás 800 lóval és kezdetben 80, majd később 120 lovassal működött.

Az alkalmazottak kiválasztásának feltételei sem voltak hétköznapiak, ahogy a feladat sem volt az. „Keresünk fiatal, sovány, keménykötésű, kitartó, tapasztalt fiatalembereket, akik nem idősebbek 18 évesnél, kiváló lovasok és készek rá, hogy naponta kockáztassák az életüket. Árvák előnyben!” Ezzel a szöveggel tet-

Buffalo Bill és a Pony Express

és kalandorok fosztogatták a postakocsikat

tek közzé hirdetményt a korlátlan lehetőségek hazájának sajtóorgánumaiban, s nem is kellett csalódnuk a szervezőknek. Jöttek a kalandvágyó, és az akkoriban fölöttébb csábító, heti 25 dolláros fizetésre pályázó legények. (Nő ember eleve szóba sem jöhetett, hiszen annak a saját életén kívül egyéb veszítenivalója is lett volna.)

Köztük volt egy máig ismert név, Buffalo Bill, alias William Frederick Cody. Az alig 15 éves legényke első nagy kalandja lett a Pony Express, miután sikeresen megszökött otthonról, az unalmas hétköznapiak elől. Kicsit idősebbnek is hazudta magát, de lovastudása lenyűgözte a toborzóiroda illetékeit. Aztán

élesben is nagyot alakított: egy ízben 320 kilométert tett meg egyhuzamban, ami elképesztő teljesítmény. Mert bizony megessett, hogy nem akadt pihent lovas egyik-másik állomáson, és akkor tovább nyargalt az éppen nyeregben lévő küldönc. (Később híres bölényvadász vált belőle a Vadnyugaton, nevezetesen a transzkontinentális vasút építómunkásainak élelmezését biztosította bőséges zsákmányával, s ezért ragasztotta rá a művésznévét egy újságíró, ami által jobban eladhatóvá lett a sztorijait megőrkítő cikksorozat, majd regény.) Buffalo Bill tehát az egyetemes postatörténet részévé lett, méghozzá a pozitív hősök közül való.

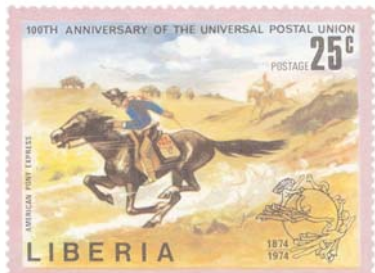
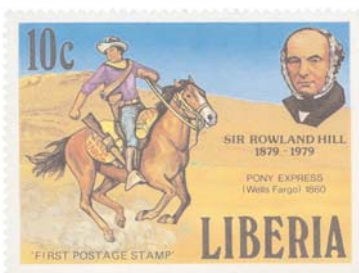
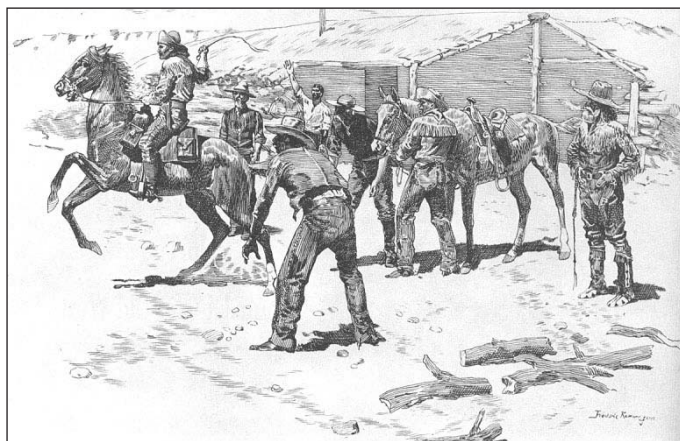
A Pony Express történetének útvonalcúcsa akkor született meg, amikor 1861 elején a frissen megválasztott Abraham Lincoln elnök beiktatási beszédét 7 nap 17 óra alatt juttatták el a futárok Kaliforniába.

Veszélyesnek vessezélyes volt a nyaktörő lovasút utakon, kietlen sivatagokon és hegyeken át téli fagy-

ban, nyári hőségben, mégis, mindössze egyetlen küldemény – és vele együtt a postás – veszett oda a Pony Express másfél éves története alatt. Sokkal nagyobb gondot okozott, hogy a vállalkozás mindvégig veszteséges volt. A hatalmas ráfordítás nem jött vissza a viteldíjakból, a beígért kormányzati támogatást sem kapták meg. Ahogy közeledett a távírhálózat vége az óceán felé, úgy rövidült a „lovaspálya” hossza. Amikor kiépült 1861 őszére a távír a nyugati partig, a Pony Expressnek heteken belül befejezett. A hírtovábbítást a technika végezte ezután, amin az indiánok és a banditák sem találtak fogást.

A Pony Express emlékét ma múzeum őrzi St. Joseph-ben, de valóságos márkánév név név nőtt ki magát az elmúlt másfél század alatt: bank, áruház és természetesen az egyik helyi posta viseli a legendás futárszolgálat nevét.

Szabó Jenő

Sport és kultúra: hét megyés

Mégis csak lesz aratás az idén, pedig már úgy nézett ki, egészen másfajta éghajlatváltozás köszönt be, mint amilyenről a tudósok érkeznek évtizedek óta. Se jégkorszak, se sivatag, inkább afféle hűvös trópus. Mindennapos esők övezetében éreztük magunkat június végéig, ami jól tett a természet lassan öröknek tetsző zöldjének, de a gabona ettől nehezen szánta rá magát a sárgulásra. A postás meg a szabadtéri sportokra. De azért mindig volt egy kis esőszünet, s akkor irány a sportpálya!

Ha meg nem állt el, amikor már nagyon kellett volna, erőt vettek magukon a postások, és a csapadék sem riaszthatta el az egybegyűlteket, például a június 26-i hét megyére szóló vigasságtól. Pécsen, Európa Kulturális Fővárosában zajlott a Dunántúli Postás Sportegyesület nyári sportnapja. A Vasutas-sporttelepet ellepték a régió minden szegletéből érkezett kollégák, voltak vagy hatszázan, s a kíséző, szurkoló családtagokkal barátokkal együtt hétszázan is. Az égi áldásnak hála, rövidre fogták a megnyitót az arra hivatottak, s máris mozgásé volt a főszerep. Persze, nyomot hagyott a pályák állapotán a lehullott csapadék, ezért a tenisz, a kézilabda és az atlétikai futó, valamint ugrószámok kiestek a programból.

Maradt viszont a foci. A vizes fűvön ugyan csúszkáltak rendesen a fiúk meg a lányok is, de a játék szeretete felülkerekedett minden nehézségen. A női mezőnyben az utolsó percekben esett góllal a ha-

Testmozgató kalandozások a Raabklammtól

zaiak nyertek, pedig a korábbi fordulók alapján az ajkai hölgyeknek a döntetlen már elég lett volna a tornagyőzelemhez. A bronz Nagykanizsára került. A férfiak között is pécsi elsőség született, Nagykanizsa és Kaposvár csapata állhatott még dobogóra.

A másik kedvenc, a petanque bajnoksága szintén csapatban zajlott, amelynek érdekessége, hogy a nemek együtt versengtek. Igaz, nincs is jelentősége a férfi és női fizikum közti különbségnek, mivel az ügyesség a döntő. A nagykanizsai-pécsi közös alakulat hajította a legtöbb sikerrel a fényes golyóbiszkat, megelőzve a keszthelyieket, illetve a pécsi Kakaócsiga hármasfogatót. Tavaly hajszálra ugyanez volt a sorrend.

A súlylökést afféle „heavy petanque”-nak is felfoghatjuk. Ebben a műfajban a keszthelyi *Sallai Mariann* győzött a tapolcai *Gubián Judit* és a holtversenyes harmadik tapolcai *Cserépné Nagy Mariann* és *Böszéné Linzer Adrienn* előtt. A férfinép erős embere ezúttal *Tölle Tamás* volt, szintén Tapolcáról, mögötte *Dulánszky Jenő* (Pécs) és *Erdős Róbert* (Pécs) következett.

Gyakran előfordul, ha valaki városnézésre indul, elered az eső. De attól még megy és megnézi, amire kíváncsi. Nos, valahogy így álltak hozzá a városismereti túrára bevezetett kollégák is. A fényes napjait élő Pécs 13 jeles helyét iktatták a túra állomásai közé a szervezők. A csapatok a helyszíni szemle után zömmel jól oldották meg a feladatokat, vagyis tényleg nyitott szemmel jártak-keltek Európa Kulturális Fővárosában. A legtöbb pontot a soproniak gyűjtötték, egy ajkai és egy tapolcai csapatot megelőzve végeztek az élen.

Az eső külön is emlékeztetett az árvízre. Nagy divatja van mostanság a sportfogadásnak – talán a futballvébé miatt csapott

magasra a láz –, s ezt a hajlandóságot aknázták ki a rendezők, hogy fogadásokat ajánlottak a 7 megyés sportnapon zajló mérkőzésekre. A bevételt pedig a postás árvízkárosultak javára utalták át.

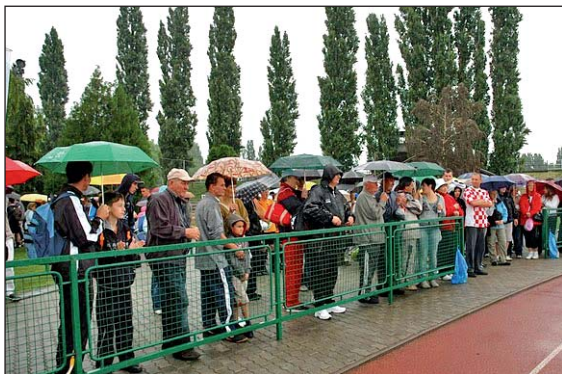
A rendezvény programjait további játékok és totók színezték, amelyeket a jelenlévő Postás Egészségpénztár valamint Önkéntes Nyugdíjpénztár hozott. Természetesen többféle szűrővizsgálattal is készültek.

Nagyobb szerencsájuk volt a dél-alföldi postás nagypályás futballtorna résztvevőinek. Ők ugyanis egy héttel korábban találkoztak Makón, ahol arra a szombatra nap-sütést rendeltek el az égiek. Ám az előző

vigasság, hétszáz postással

Európa Kulturális Fővárosáig

napi felhőszakadás rendesen fölzártatta az NB II-ben játszó városi klub stadionjának gyept, így a műfüvesen került sor a meccsre. A három évtizedes múltra visszatekintő eseményen Bács-Kiskun, Csongrád és Békés 35 éven felüli postásainak körmérkőzésén 26 gól esett. A szép játékra törekedtek, nem a vereségtől való félelem mozgatta a játékosokat, hanem a foci öröme. S hogy az öröm nem csupán egy perccel túl a 35-ön élhető át, arra ékes bizonyíték, hogy a korelnök 60 esztendő volt, aki lépést tartott a negyedszázaddal később születettekkel. Amíg játszunk, addig nem öregsünk – ez tehát a tanulság. Amúgy a csongrádiak nyerték a viadalt a békésiek

előtt. Jövőre Dévaványa tavaly átadott új sporttelepe lesz az öregfiúk-találkozó helyszíne.

A Csongrád megyei horgászbajnokságnak egy Szentés-közi adott otthont június 13-án. Ott és akkor kivételesen hivatalból volt jelen a víz. A versenyzők az augusztus végi szegvári területi döntőt célozták meg, ahová az első szerezhették jogot. Méreté-

hez képest igencsak sportos város Makó, hiszen a focisiker után a horgászbottal is meglehetősen jól boldogultak lakói. Az ottani főposta két dolgozója, *Siket Zoltán* és *Borka Gyula* fogta ki a legtöbb halat, mögöttük két szegedi kolléga a postafeldolgozó üzemből, és egy szentesi csípte el a továbbjutást érő helyeket.

Ha még egy kicsit visszafelé haladunk az időben (ahogy eddig is tettük), egy május végi kanyontúrát idézhetünk föl. Az ajkai postások egzotikus kalandra vállalkoztak: a Raabklamm, azaz a Rába-szurdok felfedezésére. A túravezetők a legveszélyesebb hazai folyónak egyöntetűen a Rábát tartják, s ez az ausztriai felső szakaszra még inkább igaz. Még úgy is kalandos a folyó nyomvonalát követni, ha a partján vezető ösvényen haladunk, s nem szállunk vízre. A fél száz bakonyvidéki kolléga ámulva csodálta a szűk völgyet keretező sziklafalakat. Aztán nagy bátran nekivágtak, be a szurdokba a Rába után. A gyalogút kanyargott, egyik partról a másikra, kicsiny hidakon át, sziklatömbre föl, majd le a partra ismét. Folyamatos figyelmet igényel az efféle séta, ezért sem lehet rajta végignyargalni. De nem is érdemes. Szébb annál a látvány, hogy egy-kettőre túl akarna lenni rajta a földi halandó. A 15 kilométeres túra majd hat órán át tartott, de hosszú időre szóló feltöltődést jelentett minden természetbarátnak.

Szabó Jenő

Túraajánlat

Hogy közös fonalunk, a víz folyása ne szakadjon meg, a fővárosi Postás SE természetjáró szakosztályának augusztusi programkínálatát is egy vízhez kötődő eseménnyel kezdjük.

Augusztus 12-én, csütörtökön, a Szentkutak Magyarországon túrasorozat újabb állomásán tehetnek látogatást, nevezetesen a jászberényi szentkút és kápolna együttesénél. S ha már arra járnak, magától értetődően betérnek a Jász Múzeumba megtekinteni Lehel kürtjét, illetve a ferences templomot. A négy kilométeres séta nem megerőltető a városban és környékén. **Találkozó:** Stadionok autóbusz pályaudvar pénztárainál 8.25-kor. **Vezető:** Füvessy Lajos. Érdeklődni és jelentkezni az alábbi telefonszámon lehet: 30/433-8182.

21-én, szombaton, a Tihanyi-félsziget belső szépségeivel ismerkedhetnek meg. Az ófaluból a gejzirkúpokhoz vezet a könnyű túra, onnan az Akasztódombra, majd a Kerek-hegyre, majd a közelben legelésző szürkemárhagulyát csodálhatják meg és a Belső-tó partjáról indulnak vissza a faluba. Ez sem lesz több négy kilométernél, vagyis akár rendes nyári melegben is könnyen vállalható. **Találkozó:** Déli pályaudvar pénztárcsarnok, 7.45-kor. **Vezető:** Kövespataki László. Telefon: 06-1/320-6661.

26-án, csütörtökön, ismét egy kisebbfajta zárandokhely, a csobánkai szentkút és kápolna várja a postás turisták csapatát. Az ország egyik legszebb fekvésű települését ismerhetik meg közelebbről a hat kilométeres séta alkalmával. **Találkozó:** Batthyány tér, HÉV-pénztáraknál, 8 órakor. **Vezető:** Füvessy Lajos.

29-én, vasárnap, a szokásos hóvégi túra a szakosztály törzsútján, azaz a Fenyőgyöngyétől Húvösvölgyig az országos kék jelzés mentén (6 km). **Találkozó:** Óbuda-újlaki templom, 65-ös autóbusz végállomása, 9 óra. **Vezető:** Veliczky Lászlóné, Ica.

A babánk adatai: **Pinterics Márk**
András, született Pécsen, 2010. 06.
19-én, 20:47-kor, 48 centivel és
2840 grammal.

A close-up photograph of a newborn baby lying down. The baby is wearing a yellow and white striped long-sleeved shirt and a white bib with yellow polka dots. The baby's face is in focus, showing its eyes, nose, and mouth. The background is a plain, light-colored surface.

AKCIÓS ÜDÜLÉS HAJDÚSZOBOSZLÓN

- Igényes új apartmanházban félpanziós ellátással és wellness-használattal.
- Az üdülő 5 db 2 ágyas, 4 db 2x2 ágyas saját fürdőszobás apartmannel rendelkezik.
- Az ár tartalmaz: bővített kontinentális reggelit, 2 fogásos vacsorát és a wellnesscentrum használatát.

29 900 Ft/fő/3 éjszaka, 39 900 Ft/fő/6 éjszaka
+ *idegenforgalmi adó: 410 Ft/fő/éjszaka*

Üdülésicsekk- és Egészségpénztár-elfogadóhely.

**A Postás Szakszervezet tagjai részére az árakból
6% kedvezményt adunk.**

Bejelentkezés: Balogh József • www.primavilla.hu
06-30/856-4990 vagy 06-52/270-432

Huszonnégy család üdült már kedvezményesen

Az alábbiakban rövid összegzést adunk közre a hajdúszoboszlói kedvezményes üdülési lehetőséget eddig igénybevevő postás családokról: Január 1. és május 30. között (az előszezonban) 20 postás család élt a lehetőséggel (ebből 2 család 2 hetes üdülési lehetőséget választott a többi egy hetes üdülés volt). A főszezon eddig eltelt részében, vagyis júniusban 4 postás család élt az egy hetes lehetőséggel. Augusztus 28-ig a már eddigi előzetes foglalás alapján további 8 család üdül majd Hajdúszoboszlón.

[illegible]

A megfejtők között ismét 5000 forint értékű ajándékutalványt sorsolunk ki.

Már nyáron gondoljunk a télre

A befőtt vagy kompót műfaja valahogy nem népszerű mostanában, pedig téli vacsorák kellemes alkotója lehet, akár desszertként, akár köretként. E pár igazi ínycsiklós étel azok figyelmébe ajánljuk, akik a befőzésre úgy tekintenek, mint a konyhaművészetek alkímijára. Valóban külön tudomány a jó befőtt elkészítése, és sokszor bonyolult is. Nem úgy alábbi receptjeink esetében, amelyek nem kötnek órákra a konyhához a háziasszonyt.

Rumtopf

Hozzávalók (12 főre): a gyümölcsök (alma, cseresznye, eper, körte, málna, ribizli, szilva, kajszibarack, fekete szeder – illetve további nyári gyümölcsök ízlés szerint...) a szezonban sorban egymás után, cukor, rum.

Elkészítés: Igazi békebeli gyümölcsteljesítési mód. Most elkezdjük, a nyár végére betelik az üveg, ha közben ki nem „lopkodjuk”. A rumtopf készítése az eredeti recept szerint az eperrel indul (mivel erről már lekéstünk, csatlakozhatunk az éppen aktuális szezon-gyümölcscsel) és az egész gyümölcsideényt átöleli. Első lépés-

ként tegyük egy nagy, széles szájú üveg aljára tisztított epret (barackot, málnát...), szórjunk rá cukrot. Kb. a gyümölcs súlyának fele mennyiségben. Öntsünk rá annyi rumot, amennyi ellepi. Egy ötliteres befőttesüvegbe érdemes fél ki-

lónként rakni a gyümölcsöket, arra 25 dkg cukor jöhet. Az első adagra rámelegy kb. fél liter rum, a többi gyümölcsnél majd kevesebb kell: kb. 2 dl.

Sorban rétegezzük majd rá a gyümölcsöket, ahogy érnek..., majd az üveget tányérral fedjük a rétegezés közötti időben.

Fűszeres rebarbarakompót

Hozzávalók (2 főre): 30 dkg megpuccolt és szeletelt rebarbara, 1 fahéjrúd, 1 vaníliarúd, 1 citromkarika, 3 dl víz, 9 dkg cukor.

Elkészítés: A vizet a cukorral felteszük melegedni. Hozzáadjuk a fahéjrudat, a vaníliarúd kikapart magjait, az üres rudat is, és a citromkarikát.

Összeforraljuk és beletesszük a 1,5–2 centisre vágott rebarbaraszeleteket. Mérsékeljük a lángot, és lefedve kb. 7–10 percig főzzük. Nem (!) kevergetjük, mert akkor összetörik. A tűzről lehúzára, a levében hagyjuk kihűlni.

Fehérboros körtekompót

Hozzávalók (4 főre): 4 db nagy (Bosc korbak) körte, 1/2 l száraz fehérbor, 15 dkg cukor, 4-5 db fahéj, 8-10 db szegfűszeg.

Elkészítés: Negyedekre vágjuk a körteket, nem hámozzuk, kivágjuk a magházat. Fazékba helyezzük a cukorral és a fűszerekkel, ráöntjük a bort és még annyi vizet, hogy éppen ellepje. Forraljuk, majd lassú tűzön még 5 percig főzzük. Kihűjtjük.

Várjuk olvasóink receptjeit is!

A korábbi haladó hagyományt felelevenítve fordulunk tagságunkhoz, arra biztatva a postás lányokat-háziasszonyokat (és nem eltántorítva a konyhától a férfiakat sem...), hogy tárják a Postás Dolgozó olvasói elé saját receptjeiket is.

Elsősorban alkalmi ételek receptjeit várjuk, amelyek séf-mestervizsga nélkül, egy átlagosan felszerelt konyhában is elkészíthetők... De szóba jöhetnek teljesen hétköznapi ételek, amelyeket olcsóságuk, vagy nagyon gyors elkészítési lehetőségük avathat közérdeklődésre számot tartóvá.

Ha mindehhez az elkészült étel fényképét is mellékelik, garantáltan az Önök receptje kerül be az újságba!

A recepteket/fényképeket az alábbi címre várjuk: Szűcs Zsolt, 7623 Pécs, Bajnok u. 12. vagy e-mailben: zsolt.szucs@t-online.hu

Postás Dolgozó

A Postás Szakszervezet lapja

Felelős kiadó: Pecze Pál elnök
Megjelenik

Hudanik Eszter gondozásában.

Levélcím: 7623 Pécs, Bajnok u. 12.

Szerkeszti a Szerkesztőbizottság.

Tagjai: dr. Horváth István,

Koppándi Vilma, Szűcs Zsolt.

Felelős szerkesztő: Szűcs Zsolt

e-mail: zsolt.szucs@t-online.hu

Nyomdai munkálatok: Magyar Posta
Nyomdaüzem (ISSN 1219-3712)

Hirdetésfelvétel: 06-30/637-8200

Kiadó a hirdetések tartalmáért
nem vállal felelősséget.

CSIPESZÁLLATKÁK

Nyáron, nagy melegben, pihenéskor a kertben is lehet a jó levegőn barkácsolni, ügyeskedni. Pont ilyen vidám időtöltést ajánlok nektek a saját állatkert elkészítésével.

Szükséged lesz az elkészítésükhöz: fa ruhacsipeszekre, színes kartonpapírra, különböző színű festékre, zsinórra, vagy közepes vastagságú spárgára, filctollra, ragasztóra, ollóra.

Így készül: A béka

A béka teste zöldre festett csipesz lesz. A feje elkészítéséhez zöld kartonpapírra rajzoljátok rá a fej-formát a kép alapján (3 cm széles, 2 cm magas ellipszis, pici szemekkel). Az arcát filctollal készítsétek el. Szemeket is rajzolhattok rá, én hobbiboltban apró szemeket vettem, azt ragasztottam oda.

Tipp: ha nincs otthon zöld kartonpapír, akkor fehér kartonlapra fessetek kb. 10x10 cm területet a csipesz befestésekor használt festékkel.

A béka lábait zsinórból, vagy közepesen vastag spárgából készítsétek el. Ehhez azonos színűre kell festeni a zsineget a béka testével.

Bármilyen sárga lapból készítsétek gallért a kétéltűnek, amit a fej hátuljára ragasszatok rá, úgy, hogy alul kilógjon. Ezután a galléros békafejet a csipeszre erős ragasztóval, vagy kétoldalú ragasztószalaggal erősítsétek rá.

Figyeljete oda, hogy a csipesz melyik végére kerül a fej: mindig oda ragasszátok, ahol a csipesz két szárát összenyomjátok! Tehát ha elkészült, a béka fejénél fogva kell „összenyomni”, a csipeszt, ha fel akarjátok csíptetni.

A malac, cicá, egér, oroszlán, hasonlóan készül, mint a béka. Az állatkák fejét a képek alapján próbáljátok lerajzolni a színes kartonpapírra, majd vágjátok ki. A malacka és az egérkék nyakába a sálát, a cicának a masnit a fej fel erősítése előtt ragasszátok a csipesz szárára.

Az oroszlán fejéhez és sörényéhez kétfő példányban vágjátok ki sárga kartonból a fejformát. A két kivágott rész közé kell beragasztani a sörényét. Kb. 5 cm hosszú barna fonaldarabokat vágjatok le, középen kössétek lazán össze. Az egyik sárga oroszlánfej formát ragasztózzátok be, és helyezzétek el rajta a fonalkupacot, majd igazítsátok szét, hogy elterüljön rajta. A széleken körben lógjon túl a fejformán. Nyomkodjátok a ragasztóra a fonalszálat, ezután a másik fej alakú kartonlapocskát ragasszátok pontosan rá a tetejére.

